

A Budapest Symphony Orchestra nagyszerű fesztiválnytója

A közelmúltban nagyszerű hangversenykörúton volt a Rádiózenekar Angliában. Ízelítőül néhány kritika

1995. május 24. Perth, Városháza

A külföldi zenekarok megjelenése mindig jeles alkalom egy fesztivál életében. Ez különösen tegnap igazolódott be, Perth Városházájának Dísztermében, ahol a Magyar Rádió Szimfonikus Zenekara világhírű zongorista-karnagyával lépett fel.

Olyan nagy elragadtatással fogadta a közönség a produkciójukat, hogy csak két ráadásdarab után engedte le őket a színpadról. Ráadásként eljátszották Bizet Carmen szvitjének részleteit, majd pedig egy nagyon alkalomhoz illő búcsúdarab következett, Brahms Magyar Tánca.

A műsor szerinti program gerincét Brahms II. szimfóniája jelentette, melynek Vásáry melegen, elegánsan megformált kontúrokat adott, különösen a varázslatos Scherzo-ban.

A másik része a műsornak kevésbé ismert a közönség számára. Dvorák Hegedűversenye nem túl gyakran játszott mű, de a szólista, Szabadi Vilmos különösen megnyerő előadásában kitűnő darabnak bizonyult, melynek legvonzóbb része a hegedűk és fafúvósok párbeszéde.

Az est gála-jellegét nyilvánvalóbbá tette a két nemzet himnuszának előadása.

A magyar zene erőteljes egyéni hangja csendült fel a nyitó Galántai táncokban, Kodály rendkívül intenzív művében, amelyben megízlelhetjük a rendkívül gazdag vonóshangzást, a fafúvósok megindító, izgalmas hangját, az erőteljes réz-szekciót, melyet Vásáry oly hatékonyan irányított ennek a fesztiválnak csodálatos nyitókonzertjén.

(The Courier, május 25.)

A BPSO újra bizonyított...

A BPSO újra bizonyította nemzetközileg elismert rangját a Barbican koncerttermében, ahol Britten, Bartók, Brahms műveit szólaltatta meg. Főzeneigazgatója, Vásáry Tamás vezényletével nagy erővel, tele léttel adta elő Britten: Purcell-variációkat.

Ehhez az instrumentális virtuozitás másik klasszikusa, Bartók Concertója csatlakozott. Mindkét mű nemcsak csiszolt technikai fölényt sugárzott, de magán viselte a zenekar megkülönböztető hangzásjegyeit is: egy különös pikantériát, finoman, de nem eltűnő, mely átcsillan az áttetsző fátyolon és felragyogott a muzsika felszínén.

Mélységek is voltak a produkciónak, Brahms Első Szimfóniájának tág, de feszes kontrollált formát adott Vásáry, magávalragadó szöveg és strukturális tisztasággal.

(Daily Telegraph.)

Egy királyi fuvalás

II. Frigyes porosz király kitűnő fuvalázónak tartotta magát. Egyszer Quantz, a király tanítómestere egy fiatalembert mutatott be Frigyesnek. Az ifjú mesterien játszott a fuvalán. Frigyes király mindig irigykedő és bosszús volt, ha valaki jobban játszott fuvalán, mint Ő.

- A fickó majdnem olyan jól játszik, mint én - mondta a király, miután meghallgatta a fiatalembert. Majd bosszúságát leplezve, megragadta tanítómesterének ruháját:

- Miért nem tanított meg engem is ezekre a fogásokra?

A mester meggyőzően mentegetőzött:

- Hja, felség, ennek a fiúnak két tanítója is volt.

Frigyes szeme felcsillant:

- Kettő?

A mester szétfárta karjait:

- Igen: én, meg a nádpálca - s ez utóbbit felségednél nem lehetett alkalmazni.

Filharmonikusok

önálló CD-je

Talán a mai nap - csütörtökön este - fejeződik be a Debreceni Filharmonikus Zenekar első, önálló CD-lemezének felvétele, stúdiómunkája a Bartók - teremben. Kovács János, az együttes igazgatója érthetően izgalommal beszélt a hangulatról, a felkészülésről és a feladatról:

- Egy esztendővel ezelőtt kezdődtek meg azok a tárgyalások, melyek végére várhatóan szeptember 25-én kerül majd pont. Ekkor lesz ugyanis az a nagyszabású élő koncert, melyen bemutatjuk a most készülő kompakt lemezünket. Hatalmas erőfeszítést igényeltek a próbák a társulattól, de mindenki jó hangulatban végezte a munkát, hiszen ez a megmérettetés mérföldkő lehet nemcsak Debrecen, de a Tiszántúl zenei életében is. Különösen azért, mert a huszonegy évesen már világhírűnek számító Bogányi Gergely játssza rajta a C-dúr zongoraversenyt.

Kizárólag az IBM cég támogatja a kiadást. Azt mondták, szeretnének háttérben maradni, de kérik, hogy a legteljesebb művészi munka látszódjék majd a kész felvételeken.

- Azt hiszem, nemcsak a kérés, de részünkről a teljesítés is természetes. Hosszú viták döntötték el, hogy melyik legyen az a két mű, amelyet most felvesszünk. Végül karmesterünk Kollár Imre érvelése volt a legmeggyőzőbb. Így két Mozart klasszikusra adtuk a szavazatunkat. A C-dúr zongoraverseny igazi bravúrra ad lehetőséget előadójának, míg a Linzi szimfónia Mozart inkább „sláger gyanúsabb” korszakából származik.

- A zongoraversenyt ki játssza?

- Nemcsak a hazai és a külföldi szakma, de a közönség is úgy tartja, hogy a méltán híres Kocsis-Ránki kettős óta nem volt igazán nagy zongorista egyéniség a magyar komolyzenében. Nos, rátaláltunk a határainkon túl már szinte világhírűnek számító és mindössze húszesztendőes Bogányi Gergelyre. Már kilencéves korában első díjat nyert a Nyíregyházi Országos Zongoraversenyen. Pályája gyerekkorától kezdve töretlenül ível fölfelé. Tavaly például a Magyar Állami Hangverseny-zenekar és az IBM közös zongoraversenyét. Idén tavasszal Indianapolisban is sikereket ért el. Hangversenynaptára, két évre előre foglalt. Jelenleg tanulmányokat folytat Sebők György professzornál az USA-ban az Indiana University School of Music hallgatójaként.

weisz